

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

มีมากมีน้อยแบ่งไว้เพื่อชาติเสมอ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๙ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๘๕ ดอลลาร์ ก็ได้ไปทุกวัน ๆ ไม่มากก็ได้ ๆ ก็มีขาดไป ๓ วันติดกัน เลยไม่ลืมนะ เพราะทองคำนี้ไม่เคยขาด อย่าง มากก็เว้นวันหนึ่ง วันนี้มาแล้ว ๑ กิโลกับ ๔๑ บาท มันขาดไป ๓ วัน ไล่ตีมันตกทะเล หนุน อยู่ ๆ ปุบปับมาขาด ๓ วันติดกัน ทีนี้ลบหลังมันเลยเที่ยว

ให้ขึ้นเรื่อย ๆ นะ เราไม่ทราบมันหากเป็นอยู่ในหัวใจนี้ มันเชื่อพี่น้องชาวไทย เราถึงยังไม่ได้ ก็ยังแน่ใจว่าจะได้เป็นลำดับลำดับ เราเชื่อพี่น้องชาวไทยเราว่าเป็นผู้รัก ชาติมาตั้งแต่บรรพบุรุษของเรา เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะซ่อมแซมในจุดบกพร่องเอน เอียง ตีขึ้น ๆ ด้วยกำลังความรักชาติ อันดับต่อมารักชาติแล้วก็ต้องเสียสละเพื่อชาติ มันก็ติดกันมาเรื่อย ๆ นี้เราจะไว้ที่แรกว่าจะได้ ๑๒๑ แห่ง เดียวนี้มันขึ้นถึง ๑๒๔ แห่ง ยังอีกร้อยล้านที่จะออกประมาณวันที่ ๒๐ กันยายน แล้วก็ซื้อทอง ก็จะได้อีก ๒๐ แห่ง รวม เป็น ๑๔๔ แห่ง

คราวนี้ทองคำเรารู้สึกจะมากกว่าทุกครั้งตั้งแต่เราเริ่มมอบทองคำเข้าคลังหลวง มานะ เพราะครั้งนี้เราไหมโครงการช่วยชาติเข้าด้วย โครงการช่วยชาติที่เรากำหนดไว้ คราวนี้ ๘๐๖ ล้านนั้น ก็เรียกว่าจะผ่านไปวันที่ ๒๐ กันยายน ผ่านไปแล้ว ๗๐๐ ล้าน ยังอีกร้อยล้านจะเป็น ๘๐๐ ล้านวันที่ ๒๐ กันยายน เราก็ได้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ พูดยี่ ออกทางวิทยุทุกวัน ๆ ก็ให้เข้าหัวใจคนไทยทุกคน ๆ ว่า เงินสดนั้นเราจะนำออกไปช่วย พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศโดยถ่ายเดียวไม่เข้าคลังหลวง ครั้งแรกที่เราประกาศก่อนที่เรา ยังไม่ได้ไปดูทองคำ วันที่ดูทองคำก็คือวันที่ไปมอบทองคำ พอหลังจากมอบเสร็จแล้ว เราก็เข้าไปดูทองคำ กลับมาเลยพลิกใหม่ ไปเห็นทองคำในคลังหลวงเราแล้ว เงินสดที่ ว่าจะช่วยพี่น้องชาวไทยทั้งหมดบรรดาเงินสดเงินไทยเรานี้ เลยพลิกกลับมาพาดเสีย ๘๐๐ ล้าน เงินทั้งหมดระยะนั้นมี ๘๕๐ ล้าน เราหักมาตั้ง ๘๐๐ ล้าน ยังเหลือไว้เพียง ๕๐ ล้านเท่านั้น นอกนั้นเข้าหมด

ทีนี้เราก็ประกาศว่าเงินสดต่อไปนี้จะแยกเข้าทองคำ ๆ ออกช่วยพี่น้องชาวไทยเราเป็นเพียงญาติ เข้าในคลังหลวงนี้เรียกว่าใส่เข้าเลย ๆ เราจะเจียดไว้ตลอด ๆ เพราะฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายที่จะบริจาค โอนเข้ามาธนาคารใดก็ได้โครงการช่วยชาติของเรา เข้าไหนก็มาหาหลวงตาบัวเป็นผู้รับผิดชอบทุกอย่าง แล้วจะเจียดเงินจำนวนที่ได้มา มากน้อยนี้ออกช่วยชาติบ้านเมืองของเรา กิ่งก้านสาขาออกไป ทั้งเข้าสู่หัวใจชาติบ้าน เมืองของเราคือทองคำ เงินสดเวลานี้จึงแปรได้อย่างนั้นไม่ได้ถ่ายเดียวดังที่วานะ

เราจะเป็นผู้พิจารณาเอง ๆ เราต้องการทองคำมากทีเดียวนะ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เชื่อ ผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้คือเป็นผู้ได้เข้าไปดูทองคำเอง กลับออกมาแล้วพลิกใหม่หมดเพื่อทองคำ ๆ หนูทองคำหัวใจของชาติเราให้มากเท่าที่จะมากได้ นอกนั้นก็ถูกลักไปอย่างนั้น

สำหรับดอลลาร์เวลานี้ก็ได้ ๕ หมื่นตั้งแต่เรากลับมาจากกรุงเทพแล้ว คือมาได้ที่อุดรนะ เวลานี้กรุงเทพก็เจียบดอลลาร์นะ พอเรามาทางนี้ดอลลาร์ ทองคำ ก็ตามเรามาเราไปกรุงเทพก็ตามเราไปทางโน้น เวลานี้ดอลลาร์จึงไม่มีทางกรุงเทพนะ มีเล็กน้อยเพราะเราถอนดอลลาร์เข้าคลังหลวงคราวที่แล้ว ที่น้ำมันก็หมด จึงตั้งรากฐานใหม่ ได้มาเอาสองหารเลย ทางอุดรกับทางกรุงเทพ ดูเหมือนได้ทางละหมื่นกว่า ที่นี้พอตั้งรากฐานใหม่แล้วเราก็กี่มาอุดรเสีย ดอลลาร์จึงขึ้นทางอุดร เวลานี้ได้ ๕ หมื่นแน่นอนแล้ว ถ้าได้แสนขึ้นไปแล้วอาจมอบ ถ้าต่ำกว่านั้นก็ไม่อยากจะทำมอบ คราวที่แล้วดอลลาร์ ๓ แสนคราวนี้ไม่มีดอลลาร์เลยมันยังงัย ทองคำตั้งตันครั้งกว่า ทำให้แป้ว ๆ อยู่ล่ะ

เราไปกรุงเทพเราจะให้เขาเตรียมพร้อมเรื่องดอลลาร์นะ โอนปั๊บทันทีถ้าพอจะได้ เราสั่งโอนปั๊บโอนได้ทันทีไม่ให้ล่าช้า คิดว่าจะได้อยู่ดอลลาร์เรา นี้ได้ ๕ หมื่นแล้วทางกรุงเทพเรายังไม่อยากนับ ก็ได้เท่าที่แบ่งกัน เราจะพยายาม เวลากลับไปกรุงเทพคราวนี้น่าจะได้ดอลลาร์ติดแนบไปกับคลังหลวง ถึงจะงามตางามใจ ดอลลาร์ก็ได้ ทองคำก็ได้ นี่ทองคำได้ตั้งตันกว่า ๆ แล้ว ดอลลาร์ไม่ติดเลยมันยังงัยกัน เอานะ เตรียมนะ พี่น้องเราทุกคน ให้ได้ดอลลาร์ติดแนบไปกับทองคำคราวที่จะมอบนี้รู้สึกมากกว่าทุกครั้งนะทองคำเรา

เราจะพยายามพุงพี่น้องชาวไทยเราให้หนูตัวขึ้นมั่นคง ๆ ด้วยทั้งทางชาติทั้งทางศาสนารวมกันเข้าช่วยกันเข้าไปเวลานี้ะ เราก็แน่ใจด้วยว่าเวลานี้กำลังราบรื่นดีงามการดำเนินเพื่อการอุ้มชูชาติไทยของเรา รู้สึกราบรื่น เราโล่งในหัวใจ ดูที่ไหนก็ไม่พ่นจะดูที่นี้ก่อน อย่าว่าคุณนะ จะดูที่ไหนต้องดูนี้ก่อน ดูนี้ ๆ ออก นี่เรารู้สึกว่าโล่งใจ เมื่อหัวหน้าโล่งใจ บรรดาพี่น้องทั้งหลายก็โล่งใจแล้วมันก็โล่งทุกอย่างที่จะออก ขอให้แน่ใจเถอะนะคนเรา ถ้าไม่แน่ใจกำอยู่ติดมือนี้มันก็ติดอยู่นั้นไม่ยอมออก ถ้าลงแน่ใจปี๊วะเดียวหมด ถึงไหนถึงกัน ไหนเอามาอีกว่างั้นเลย ขอให้โล่งใจเถอะนะ

เดี๋ยวนี้เราเริ่มเข้าขั้นลงใจแล้วนะ พี่น้องทั้งหลายลงใจ ชาติบ้านเมืองของเราคราวนี้ต่างคนต่างพุง ลงใจทุกคน มีมากมีน้อยไม่ต้องไปคำนึงเรากินน้ำปลาก็ได้เป็นไรไป ขอให้คลังหลวงของเราเหลืออ่วมอยู่ด้วยทอง เรากินน้ำปลาอดทองคำในคลังหลวงก็ยังได้ ถ้าคลังหลวงไม่มีทองคำกินอะไรก็ไม่เป็นท่า กินอยู่กับฝั่งมหาสมุทรทะเลหลวงที่มันจะพาจม กินอยู่ฝั่งมหาสมุทรมีเหรอ จมได้ กินยังไม่อ่วมจมเลย กำลังกินจมก็

ได้ ถ้าคลังหลวงเราเหลืออร่ามแล้วเรากินที่ไหนก็ได้ นอนขาขัดห้างอยู่ก็ได้ เข้าใจไหมล่ะ เอาให้ได้เป็นขาขัดห้างนะ ให้ได้ทุกคน มากน้อยไม่ว่า

ผู้ใดก็ตามเราเป็นชาติไทยทุกคน เด็กเกิดปั๊บขึ้นมาแม่แต่อยู่ในท้องแม่ก็เป็นเด็กไทยแล้วเห็นไหมล่ะ พอตกคลอดออกมาเต็มตัวเห็นกระจ่างแจ้งแล้ว ต่างคนก็จะได้เห็นความบกพร่องสมบูรณ์แห่งชาติของตนเอง เมื่อตกคลอดออกมาแล้วเห็นละ เมื่อเห็นแล้วต่างคนต่างมองดูเพื่อความช่วยเหลือบำรุงอุดหนุนให้ดีขึ้น ๆ หลวงตาก็โล่งใจกับบรรดาพี่น้องทั้งหลายว่า ต่อไปนี้จะค่อยก้าวไปเรื่อย ๆ สม่าเสมอละคราวนี้ เรื่อย ๆ เลย เพราะเราเป็นที่แน่ใจแล้วว่าต่อไปนี้จะค่อยราบรื่นไป

สำคัญที่ฟังหัวหน้านะ หัวหน้าสำคัญมากทีเดียวทั้งทางโลกทางธรรม หัวหน้าที่ควรฟังใคร ๆ ดูกี่รู้ ไม่ควรฟังดูกี่รู้ นี้เรารู้เต็มกำลังของเราแล้วเราจึงได้มาเผด็จพี่น้องทั้งหลายว่าราบรื่น ทั้งทางบ้านเมือง ทั้งทางศาสนา จะไปด้วยกันราบรื่น แล้วอุ้มชาติไทยของเราเอื่อย ๆ ขึ้นไปเรื่อย เพราะชาติไทยหนัก คน ๖๒ ล้านคนฟังซินะ นี่อย่างน้อยนะ แล้วอุ้มมันจะขึ้นได้ง่าย ๆ หรือ ถ้าแบบอุ้มฟักแพงแดงโมก็อุ้มได้ มันหนักตกลงไปก็อุ้มขึ้นมาอีก เพราะมันหวังจะได้กิน นี้อุ้มคนทั้งคนถ้าอุ้มไม่ได้แล้วก็เหลวเลย ไม่เอามากินได้นะ จมไปเลย ต้องอุ้มขึ้นมาอย่าให้หลุดมือ

เอา หนูนทุกคน เรออย่าไปคำนึงว่าเรามีมากมีน้อย มีเท่าไรแบ่งสันปันส่วนไปเพื่อชาติอันใหญ่หลวงของเรา ชาติคือความใหญ่หลวงมากที่สุดรอบหัวของเราทุกคน ๆ คำว่าชาติแล้วครบหมด เพราะฉะนั้นจงอย่าลืมนะ มีมากมีน้อยแบ่งไว้เพื่อชาติเสมอ ๆ ทุกคนให้จำเอาไว้ว่า หลวงตาเองไม่ทราบว่าจะแบ่งไม่แบ่ง จนกระทั่งเป็นทุกตะเข้ญใจโดยใครเขาไม่เชื่อนะว่าหลวงตาบ๊วเป็นทุกตะเข้ญใจ คนเขาไม่เชื่อ

วันหนึ่ง ๆ คนบริจาคมมาเท่าไร ๆ ดูเอาซิ ก็บริจาคมมาอย่างนี้ ส่วนใดที่หลวงตาจะเอาออกช่วยชาติบ้านเมือง เป็นหน้าที่ของหลวงตาเอง สงเคราะห์สงหาชาติบ้านเมือง ไม่มีใครรู้ นี่ซิเวลาหลวงตาเอาออก เช็คแต่ละใบนี้ก็แสนที่ล้านใครรู้เมื่อไร พอรายจ่ายตกมาปั๊บ ๆ ดูรายจ่ายเสร็จแล้ว ๆ บริษัทใด ๆ เขียนเช็คปั๊บ ๆ ใส่ปิ้งไปเลย เจียบไม่รู้ นี่ละทุกตะเข้ญใจ ท่านทั้งหลายไม่รู้ เวลาได้มาเห็นทุกคน ใครมาบริจาคมที่ไหนเห็นด้วยกัน แต่เวลาหลวงตานำออกไม่เห็น

จะทราบตั้งแต่ที่เข้าสู่คลังหลวง เช่น ดอลลารกับทองคำนี้เป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ส่วนเงินสดนี้เราแบ่งเป็นสองภาคแล้ว เราคิดไว้ตลอด แต่ยังไม่ทำตามเราแน่ใจในความคิดความเห็นของเราว่าจะแยกไปทางไหน เราคิดเรียบร้อยแล้วค่อยแยก คิดดูซิตั้งแต่เขามานิมนต์เราไปเทศน์วันนี้ เราสงสัย เอ๊ นี่รับเขาแล้วหรือ เราเห็นดเหน้อยไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ไป พระท่านบอกรับแล้ว เอ้อ ถ้ารับแล้วเราเชื่อความรับของเรา นั้นเห็นไหม

ละ เรายอมรับแล้วต้องมีเหตุผลทุกอย่างเรียบร้อยแล้วถึงรับ ถึงเราจำไม่ได้ก็ตามเรายอมรับว่าเรารับแล้ว นั่นเป็นความแน่นอนแล้ว เป็นอย่างนั้นนะ ก่อนจะทำอะไรลงไปเจ้าของจำไม่ได้ก็ตาม ถ้าลงได้รับแล้ว เช่นอย่างรับนิมนต์แล้ว เป็นอันแน่นอนแล้วว่ารับแล้ว พิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างลงรอบจุดนี้ปุ๊บประกาศออกมาผาง ไข่แล้ว เป็นอื่นไปไม่ได้ถ้าเหตุผลไม่เหนือกว่านี้ เรื่องเงินสดก็เหมือนกัน เราคิดอย่างนี้มาตลอด คราวนี้ยังเข้มงวดกวาดขันที่จะนำเงินสดนี้เข้าสู่ทองคำ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd